

urejenih razmer, ki so se z vojno še poslabšale. Iz tega se sklepa, da Rusija ni zmožna voditi dolge in obširne vojne, kajti že v miru težko izhaja.

V Mehiki se stanje katolicizma zboljšuje. Odposlanstvo duhovnikov in vernikov iz Mehike je bilo nedavno v Rimu. Ti mehiški ka-

toličani so bili sprejeti od papeža Pija XII. v posebni avdienci. Sporočili so, da se razmere v Mehiki, kar se tiče vere in Cerkve, stalno zboljšujejo. Proticerkveni zakoni so sicer še vedno v veljavi, vendar se ne izvajajo več strogo. Cerkve so skoro vse odprte in duhovniki lahko izvršujejo dušnopastirsko službo.

Kongres Kristusa Kralja

Zadnji mednarodni kongres Kristusa Kralja je bil lani v slovenski prestolnici Ljubljani. Bil je izveden s takšnim sijajem in redom, da je to v veliko čast slovenskemu narodu. Sedaj je v pretresu vprašanje, kje bi naj bil naslednji kongres, ki se naj vrši letos. Ali je letos sploh mogoč mednarodni kongres? V državah, ki so v vojno zapletene, to ni mogoče. Tako izpade Francija, kjer so mislili prirediti letos mednarodni evharistični kongres, in sicer v Nizi. Vojna je to onemogočila. Nekateri so kazali na Milan kot mesto letošnjega kongresa Kristusa Kralja. Toda vznikli so takoj tehtni pomisleki. Italija sicer

ni zapletena v vojno, ne ve se pa, kaj bi se vse še moglo zgoditi. Ostala je kot mogoče pozorišče kongresa Kristusa Kralja le Španija, kjer se Kristus Kralj med ljudstvom zelo časti. Glavno mesto Madrid, ki je med državljansko vojno silno trpelo, še ni v takem stanju, da bi moglo biti pozorišče mednarodnega kongresa. Ostane torej mesto Saragossa na severu Španije (blizu obmejnega gorovja Pirenej, blizu francoskega Marijinega svetišča Lurd), kjer bi se tak kongres mogoč vršiti. Pričakovati je, da bo kongres v Saragossi vreden naslednik kongresa v naši slovenski prestolnici.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Vurberški gospod župnik umri

Na Vurbergu je umri 2. marca po daljšem bolehanju g. župnik in duhovni svetnik Alojzij Kokelj. Rodil se je 4. junija 1868 v Javorju pri Ljubljani. Mašniško posvečenje je prejel leta 1893. Kaplanoval je na več mestih po naši škofiji in je prišel na Vurberg za župnika leta 1904. Na tej fari je ostal do smrti.

Rajni je bil goreč in zgleden duhovnik in si je znal s svojo mirnostjo ter z vztrajnim delom pridobiti srca vernikov. Na Vurbergu je storil veliko za oplešanje hiše božje, za prosveto in je bil vsem gospodarjem v župniji zgled naprednega vinogradnika ter kmetovalca. Daleč na okrog je bil znan po svoji izredni gostoljubnosti.

Ko se je naselila na Vurbergu po vojni bolnišnica ruskega Rdečega križa, se je iz ljubezni do Rusov naučil ruščine in bil do smrti v najožjih stikih z vodstvom bolnišnice in z ruskimi begunci.

Zelo pridno je dopisoval v krščanske liste in posebno še v »Gospodarja«, kateremu je pošiljal skoro tedenske prispevke, v katerih je svaril naš narod pred pogubonosnostjo boljševizma. Bil je trdno prepričan, da bo v tej vojni odklenkalo sovjetom in da bodo zavladale v majki Rusiji zopet urejene razmere in da bo Rusija prevzela glede slovanstva predvojno vodino vlogo. Žalibog ga je Gospod poklical po zasluženo plačilo, preden se mu je izpolnila njegova najbolj srčna želja.

Za plodonosno delo v cerkvi je bil imenovan od škofa za duhovnega svetnika, kraj ga je od-

likoval z redom sv. Save in tudi od ruskega Rdečega križa je prejel odlikovanje.

Vurberški gospod župnik bo ostal v hvaležnem ter trajnem spominu pri vseh, ki so poznali njegovo blago dušo in delavnost!

*

Smrt cerkvenega ključarja. V ponedeljek, dne 26. februarja, smo v Dravogradu zagrebili Pongraca Kobolt, posestnika na Višu. Zelo lep pogreb je pokazal, da je bil rajni priljubljen med farani. Bil je dolga leta ključar proštiske cerkve in odbornik v raznih dobrotelnih društvih. Bodi mu zemljica lahka!

Smrt v visoki starosti. V smartnu pri Slovančgradu je bil pokopan Gril Anton, domačec Lampret. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rajni Anton je bil star 78 let in je bil priden ter skrben gospodar, kakršnih je že malo v tem času. Rad je hodil v cerkev ter je bil radodaren in dobrotljiv. Kako radi smo ga imeli, je pričal njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo spremiti na njegovi zadnji poti veliko ljudi in tudi mnogo venoov mu je bilo poklonjenih. Bog mu bodi obilen plačnik, mi ga pa ohranimo v najlepšem spominu!

Smrt je vzela starega moža. Pred kratkim smo pri Sv. Trojici v Slov. goricah spremljali na zadnji poti obča spoštovanega 82 letnega preužitkarja Franca Frasa iz Oseka. Rajni je bil neumorno delaven in skrben do konca življenja. Bil je nad 50 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pred štiri leti je slovesno obhajal ziato poroko s svojo ženo, ki pa je že čez pol-

Kratke tedenske novice

Nadvojvoda Oton Habsburški se je v portugalski prestolnici vkrcal na ameriško prekoceansko letalo, v katerem je odpotoval v Združene ameriške države.

Dr. Mihael Hainisch, ki je bil v dveh povojnih dobah predsednik avstrijske republike, je sredi minulega tedna umrl v Glognitzu blizu Wiener Neustadta. Rajni je dosegel visoko starost 82 let.

Za 20 letnico vodstva vrhovne madžarske vlade je poslal regentu Horthyju naš knez namestnik Pavle Častitke in najvišje jugoslovansko odlikovanje red Karadjordjeve zvezde.

66 letni Myron Taylor, osebni zastopnik ameriškega predsednika Roosevelta pri Vatikanu, je bil večletni upravnik javne knjižnice v Njujorku, sodeloval je pri ameriških dobrodelnih organizacijah in je spremljal sedanjega papeža Pija XII., ko je potoval po Zedinjenih ameriških državah kot vatikanski državni tajnik kardinal Pacelli.

Rooseveltov odposlanec Summer Welles je v minulem tednu imel v Berlinu razgovore s Hitlerjem, maršalom Goeringom in s Hitlerjevimi namestnikom Hessom. Welles se je že odpeljal iz Berlina skozi Švico v Pariz in London.

Nemški zunanji minister Ribbentrop bo odpotoval te dni v Rim na razgovor z Mussolinijem. Do tega obiska bo prišlo, preden bo Rooseveltov odposlanec odpotoval iz Londona in preden se bo na svojem povratku v Ameriko še enkrat vrnil v Rim.

Pomočnik sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Potemkin je bil odstavljen s svojega dosedanjega mesta in imenovan za prosvetnega komisarja.

Dne 3. marca je poteklo pol leta nove evropske vojne, ki še ni prinesla odločitve.

Francoski ministrski predsednik Daladier je ob polletnici vojne izjavil: Pred šestimi meseci se je začela vojna po volji Nemčije, ki zahteva, kakor je rekel Hitler v svoji knjigi »Mein Kampf«, da se loči Francija od drugih in potolče, toda Francija se je dvignila za svojo obrambo z ogromnim pogumom. Po šestih mesecih vojne so naše meje nepoškodovane, naša morja svobodna, vsi Francozi in Francozinje pa lahko svobodno povesčajo vse svoje sile za zmago domovine.

Zavezniki bodo nastopili proti sovjetski Rusiji po poročilih iz Rima takoj, kakor hitro bi se izkazalo, da skušata Rusija ali Nemčija dobiti kakšna oporišča na področju Norveške.

Izvoz nemškega premoga v Italijo je od dne 1. marca podvržen rednemu zavezniškemu nadzorstvu nad vojno-tihotapskim blagom. Anglija je pripravljena, da oskrbi Italijo s premogom iz drugih držav.

Eksplozija treskovega plina v premogovniku Raša v Istri je zahtevala v globčini 280 metrov 60 mrtvih rudarjev, 100 pa ranjenih.

800 mornarjev iz nevtralnih držav je bilo v tej vojni po trditvah Angležev ob življenje zaradi potopitve ladij po nemških podmornicah in minah.

Angleški bombniki so v preteklem tednu že petič nepoškodovani preleteli Berlin in metali nanj letake.

Rastlinstvo in živalstvo na južnem tečaju. Počasi se človeku odpira tudi svet okrog južnega tečaja z vsemi svojimi zanimivostmi. Temu se ima največ zahvaliti admiralu Byrdu, ki se ponovno muči v pokrajinah krog južnega tečaja. Po njegovih podatkih, ki so že sprejeti med znanstvena dela, se južni tečaj zelo loči od severnega. Zlasti ob južnem tečaju ni velikih sesalcev, kakor ob severnem, pač pa je veliko vrst ptic. Doslej so Byrd in ostali raziskovalci južnega tečaja ugotovili 40 vrst ptic, od katerih tri vrste prihajajo prav na celino ob južnem tečaju, da si iščejo hrane, in sicer veliki strakoš, roparski galeb in neke vrste ključnač. Poleg tega je južni tečaj tudi domovina cesarskega pingvina,

Av gust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

37

In srce mu je začelo počasneje biti, po žilah ga je spreletala sladkost, ki je še nikoli ni čutil. Počasi je vrnil dete v zibko.

»Pozdravi mamo!« je tiho šepnil, poljubil dete na čelo in vroča solza mu je kanila iz očesa na rdeče ličice otrokovo kakor nebeška rosa na rožico. Potem se je naglo umaknil in izginil med grmovjem. Hitel je preko polja, korakal je lahko, naglo, kakor da ima krila, smehljaj se je vsakemu cvetu in drevesu, saj mu je bilo odpuščeno, to dete mu je odpuščeno, našel je svojo dušo prav tedaj, ko jo je za zmeraj hotel izgubiti s peklenkim dejanjem.

Bilo je toplo, Luka je grede opešal. Zavil je v šumo, zavlekel se je za grm in legel na tratnico. Mirno in lahko, rekel bi veselo, je zaspal, tako sladkega sna že dolgo ni okusil. Bil je sen brez sanj. Ko je spet pogledal — sonce je bilo že čez poldan — je bil veder in miren. Urno se je dvignil in odšel veselo proti mestu.

Pred mrak je prihitel Ugarkovič v vas do krčme, pogledal je skozi okno in, ko je zagledal pisarja, je trikrat na rahlo potrkal. Mikica je prišel ven.

»Ti, Ugarkovič?«

»Jaz.«

»Kaj je? Kje si bil dva dni?«

»V mestu. Iskal sem Luko.«

»In si ga našel?«

»Našel.«

»Pa?«

»Prišel bo v Jelenje. Morda prav zdaj prihaja.«

»Kako veš?«

»Moral je biti tu v vasi, medtem ko sem ga jaz v mestu iskal. Od daleč sem ga opazil, da gre z naše strani v mesto.«

»Kaj še?«

»Šel sem za njim toliko daleč, kolikor bi slaba puška nesla, toliko, da me ne zapazi. Vedno za njim. On v krčmo, jaz pred krčmo; on ven, jaz spet za njim. Pomislil, k župniku je šel v župnišče.«

»Ah!« se je začudil pisar.

»Da, k župniku. Dve uri sem čakal, dokler se ni prikazal v durih.«

»Potem?«